

God in Frankrijk.

Ik zit in de bus van Meijel naar Roermond.
De bus is net gestopt bij de halte in Horn.
Daar zijn enkele mensen uit- en ook ingestapt.
Ik kijk een beetje verveeld naar buiten.
Buiten is het winter.
Er ligt sneeuw en het vriest dat het kraakt.
Ik ga niet graag met de bus.
In de bus word ik altijd misselijk.
Meestal ga ik op woensdag met de bromfiets van vader.
Op woensdag lopen de lesuren tot half een 's middags.
De bus terug stopt om twintig over twaalf bij de Paerssjtal,
een café schuin tegenover de Kweekschool.
De volgende bus komt hier pas om twintig over drie!
Soms krijg ik, samen met enkele anderen, toestemming om
de les wat eerder te verlaten, zodat we de bus van twintig
over twaalf kunnen halen.
Vandaag mag ik de les ook iets eerder verlaten.

Daarom heb ik besloten vandaag met de bus naar school te
gaan en niet met de brommer.
De volgende bushalte is vlak voor de geheel vernieuwde en
pas geopende Maasbrug in Roermond.
Deze nieuwe halte ligt er sinds een paar weken.
Toen de oude Maasbrug er nog lag, stopte de bus net achter
de Maasbrug bij de Rattentoren.
Het rode lampje voor in de bus begint te branden.
Voor de chauffeur een teken dat er iemand wil uitstappen.
Het is erg druk in de bus.
Er staan zelfs mensen in het gangpad.
De bus stopt vlak voor de Maasbrug.
Bij de halte staat niemand om in te stappen.
Maar... er stapt ook niemand uit.
De buschauffeur begint zich te ergeren.
Hij is dus blijkbaar voor niets gestopt.
Hij draait zich om en roept naar achteren: "Wie heeft er
verdorie op het rode knopje gedrukt?"

Een oud vrouwtje, dat halverwege de bus zit, zegt beduusd:
"Ik chauffeur, maar ik dacht dat de volgende bushalte pas ....."
"Niks mee te maken. Uitstappen!" beveelt de chauffeur.
"Ja maar, ik dacht echt, dat de volgende halte pas na de
Maasbrug was!"
"Uitstappen, mevrouw!"
Het oude vrouwtje heeft geen weerwoord meer.
Ze staat op en maakt aanstalten om uit te stappen.

Het hele voorval duurt maar enkele minuten.
De meeste passagiers krijgen "het gesprek" tussen de
chauffeur en het oude vrouwtje mee.
Ze luisteren, net als ik, met stijgende verbazing en
verbijstering, naar de barse bevelen van de chauffeur.
"Niet doen", roept iemand achter in de bus, "niet uitstappen."
Het oude vrouwtje kijkt om.
Er zijn meerdere mensen, die met hun hoofd schudden.
Ze zijn het met de meneer eens.
"Rustig blijven zitten", zegt die nogmaals.
De meneer staat op en het vrouwtje gaat weer zitten.
Hij loopt naar voren, richting chauffeur.
De stilte, die door het voorval in de bus is ontstaan, verandert
plotsklaps in luid geroezemoes.
Iedereen heeft het erover.
Voor in de bus ontstaat een heftige woordenwisseling tussen
de meneer en de buschauffeur.
De laatste blijft bij zijn standpunt.
"Deze mevrouw heeft op het knopje gedrukt, dus moet ze
uitstappen. Stel je voor, dat ik overal voor niks moet stoppen,
dan kom ik nergens meer op tijd aan."
"Maar deze mevrouw zegt toch, dat ze zich heeft vergist. Je
ziet toch, dat het geen kwajongensstreek is."
"Dat kan iedereen wel zeggen."
Het rumoer in de bus neemt toe.
Er wordt van alles richting de chauffeur geroepen.
Zelfs het woord "Nazi" valt.
Het oude vrouwtje weet zich met de hele situatie geen raad.
"Ik stap wel uit, dan is het probleem opgelost", zegt ze
beteuterd tegen de passagiers bij haar in de buurt.

“Niet doen”, zeggen die, “als U moet uitstappen, stappen wij allemaal uit!”

Na enkele minuten kiest de chauffeur eieren voor zijn geld. Met een verongelijkt gezicht zet hij de bus in de eerste versnelling en trekt behoorlijk wild op.

De meneer gaat weer op zijn plaats zitten.

De gemoederen bedaren, al heeft iedereen het nog wel over het “botte” optreden van de chauffeur.

Het oude vrouwtje drukt op de knop.

Bij de Rattentoren, vlak na de Maasbrug, stopt de bus en het vrouwtje stapt uit, zonder iets te zeggen.

Achterin beginnen een paar mensen te klappen.

De chauffeur reageert niet en rijdt met een nors gezicht naar de volgende halte.

Er zijn mensen, die op hun terrein, soms een beetje macht hebben, maar met deze machtspositie niet kunnen omgaan.

Zij gaan dan misbruik maken van hun macht.

Zij gaan zich dan gedragen als een God in Frankrijk.

Bron: uit boek Brokkenpap van Pierre Verheijen